

Ávár András: A város kulcsának elrablása

1849. április 6. napján Kőszeg város ködös reggelre ébredt.

Bekcsey Mihály polgármester elhagyta a Piactéren álló kényelmes házát, és a hivatal felé indult. A köd sűrű volt. Bekcsey uram nem szívesen hagyta háta mögött lakását, főleg ha eszébe jutott Berényi Mária kisasszony menyegzője, amit két nappal ezelőtt tartottak. Fia, aki a város jegyzője volt, már bent volt a hivatalban. Lélekszakadva rohant ki az épületből.

- Elűnt!
- Mi? – kérdezte gyanakodva az öreg polgármester.
- A város kulcsa.
- A város kulcsa? Az a város kulcsa? – hitetlenkedett Bekcsey. A város kulcsát ugyanis a császár látogatásakor készítették.

Az ifjú Bekcsey rábólintott. A polgármester az ajtóhoz támolygott, amikor trombitaszó harsant fel az ébredező városban, és osztrák dragonyosok nyargaltak be a kapun. A hadnagyuk szúrós pillantást vetett Bekcseyre.

- Mit akar tőlünk? – mordult fel a polgármester
- Azt hallottam, lázadó huszárokat bújtattok – mondta a hadnagy.
- Mi nem bújtatunk semmilyen huszárokat – felelte Bekcsey.

Ekkor fia észrevette, erősen húzza valami a hadnagy tarisznyáját.

- Mi van abban? – mutatott rá.
- Semmi közöd hozzá!

A labancok elhagyták a várost.

Ifjabb Bekcsey közölte az apjával feltételezését. Azonban, a hadnagy eltalálta, tényleg huszárokat bújtattak. Hármat, hogy pontos legyenek: Gőczey Gáspárt, Baracskóy Miklóst és Juhász-Nagy Imrét.

Bekcsey uram, amint meghallotta fia elméletét, ami szerint a labancok azért lopták el a kulcsot, hogy azzal kényszerítsék a huszárok kiadására a kőszegieket, közölte velük a hírt.

- Csatlakoznunk kell Klapka hadtestéhez – mondta Gőczey, majd kis gondolkodás után hozzátette, - Mielőbb.
- Sajnálom, de ezt a kulcsot vissza kell szerezni, és ti vagytok azok, akik ezt megtehetitek – felelte a polgármester.
- Vagy, ha nem, átadunk titeket a labancoknak! - Az öreg szíjgyártó, Hurang János, nyomában két erős legénnyel, ekkor jelent meg a tér közepén álló Mária szobor mellett.

Hurang a külváros szélén lakott. És, habár mesterember volt, a polgárságot nem kapta meg.

Gőczey kivonta a kardját.

- Csak ne szóljon bele ebbe egy bűdös paraszt!

Bekcsey emlékeztette Gőczey őrmestert, hogy, még ha paraszt is, nem eshet bántódása sem neki, sem pedig legényeinek.

Az őrmester vonakodva bár, de visszacsúsztotta hüvelyébe a kardot. Juhász-Nagy Imre és Baracskóy Miklós ekkor vezették a térre lovaikat. Gőczey rögtön felkapott a sajátjára, társai is hasonlóképpen cselekedtek.

Kiügettek a városból, az erdő felé vették az irányt, átvágtak a szőlőhegyen, végül egy forrásnál találkoztak a hadnagy embereivel.

- Hát, mégis csak bújtattak Kőszegen huszárt- ordította a hadnagy, és Imrére támadt.

Gőczey rögtön lelőtt egy dragonyost, Imre csak védekezni tudott, amint lehetősége nyílt támadásra, egy jól irányzott dőféssel szíven szúrta a hadnagyot.

Ekkorra már a többi labanc vagy halott volt, vagy elmenekült. Imre leszállt a lóról, kivette a labanc tiszt tarisznyájából a díszkulcsot, és a saját tarsolyába csúsztatta, majd visszaindultak a városba.